

Епифана, кой-то бѣше искалъ да взведе у нихъ азыческо богослуженіе, и въ свѣщій Іерусалимскій храмъ бѣ поставилъ идолъ. Маккавее-тѣ, кои-то бѣхъ отъ свѣщенническій родъ, възстанахъ на защита истинна-тѣ върѣ. Тѣи възстановихъ Богослуженіе-то по Божій законъ, защитихъ отечество-то си, и станахъ начальници на Іудей-тѣ.

Обаче Екрей-тѣ въ тѣмъ времена почти всакогда виждахъ ся въ опасность на ново порабощеніе отъ Азычницы-тѣ. Въ тѣмъ трѣдны обстоятелства они ободравахъ себе си съ надежда, че скоро ще дойде обѣщанный Спаситель, Хрїстосъ. Измнозина отъ нихъ погрѣшавахъ, като мислахъ, че Онъ ще дойде да устрои земно царство, въ кое-то тѣи щѣтъ господствуватъ.

Предтеча Хрїстовъ Іоаннъ.

Между свѣщенницы-тѣ на второй Храмъ Іерусалимскъ имаше нѣкой, именемъ Захарїа. Той имаше женѣ Елисаветѣ. И двама-та тѣи бѣхъ добродѣтели хора. Тѣи доживѣхъ до старость, безъ да иматъ дѣца, зашо-то Елисавета бѣше неплодна.

Веднаждъ, кога Захарїа влезе въ храмъ-тѣ за да кади, ави мѣ ся Ангелъ, и мѣ козвѣсти, какво отъ Елисавета ще мѣ ся роди сынъ, именемъ Іоаннъ, кой-то ще предшествѣва Хрїстѣ Спасителю, и ще приготви челоуѣцы-тѣ за да го прїематъ. Захарїа ся усѣмни, и въ наказаніе за това стана нѣмъ, до дѣ дѣйствително мѣ ся роди сынъ; и той, като видѣ исполненіе-то Ангеловы-тѣ дѣмы, заповѣда да го нарѣкѣтъ Іоаннъ.

Іоаннъ живѣше въ пѣстынѣ, носише облекло отъ камилскы космы, и коженъ поясъ, хранишеса съ